

LESLEY-ANN JONESOVÁ

DOBA STOUNOVÁ

ŠEDESÁT LET ROLLING STONES

DOBA STOUNOVÁ

**DOBA
STOUNOVÁ**
Šedesát let Rolling Stones

Lesley-Ann Jonesová

slovaart

Text copyright Lesley-Ann Jones © 2022
Translation © Michael Talián, 2023
Czech edition © Nakladatelství Slovart, s. r. o., 2024

Autorská práva na toto dílo byla uplatněna.

Všechna práva vyhrazena. Žádná část tohoto díla nesmí být reprodukována nebo využita žádným způsobem a žádnými prostředky, elektronickými nebo mechanickými, včetně fotokopií, nebo zaznamenána do informačních systémů bez předchozího písemného souhlasu vydavatele.

Doba stounová. Šedesát let Rolling Stones

Z anglického originálu *The Stone Age: Sixty Years of Rolling Stones*
poprvé vydaného v roce 2022 nakladatelstvím John Blake Publishing,
an imprint of Bonnier Books UK Limited, London,
přeložil Michael Talián

Vydalo Nakladatelství Slovart, s. r. o., v Praze v roce 2024

Editorka Aneta Křížková

Jazyková redakce Martin Šplíchal

Odborná revize Jaroslav Konáš

Korektury Jiří Kettner

Obálku upravila Agáta Petrisková

Sazba Alias Press, s. r. o., Bratislava

Tisk FINIDR, s. r. o., Český Těšín

Vydání první

Cena na obálce je nezávazným
doporučením pro koncové prodejce.

ISBN 978-80-276-0632-0

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

www.slovart.cz

IN MEMORIAM

Christopher Robin Milne, 1920–1996

Ahmet Ertegun, 1923–2006

Ronald Schatt: Ronnie Scott, 1927–1996

Giorgio Sergio Alessandro Gomelsky, 1934–2016

Ian Andrew Robert Stewart: „Stu“, „šestý Stoun“, 1938–1985

Charles Robert Watts: Charlie Watts, 1941–2021

Lewis Brian Hopkin Jones: Brian Jones, 1942–1969

Jimmy Miller, 1942–1994

Anita Pallenbergová, 1942–2017

Robert Henry Keys: Bobby Keys, 1943–2014

Roger Scott, 1943–1989

Nicholas Christian „Nicky“ Hopkins, 1944–1994

Richard Roman Grechko: Ric Grech, 1945–1990

Ian Patrick McLagan, 1945–2014

William Everett Preston: Billy Preston, 1946–2006

James Aaron „Jim“ Diamond, 1951–2015

Meredith Curly Hunter, 1951–1969

James „Jimmy“ McCulloch, 1953–1979

David Bolton, 1956–2020

Laura „Luann“ Bambroughová: L'Wren Scottová, 1964–2014

Tara Richards, 1976

Judy Elizabeth Tottonová 1952–2021

DÁLE OD LESLEY-ANN JONESOVÉ

Freddie Mercury: Bohémská rapsodie jednoho života

Ride a White Swan: The Lives and Death of Marc Bolan

Naomi: The Rise and Rise of the Girl from Nowhere

Imagine

Tumbling Dice

Proč zabýnul John Lennon? Konečný portrét hudební legendy

Hero: David Bowie

Love of My Life: The Life and Loves of Freddie Mercury

S Davidem Ambrosem:

How to Be a Rock Star

S Philem Swernem a Robinem Eggarem,

předmluva Bill Wyman:

The Sony Tape Rock Review

„Žije díky svému tajemství.
Nesmíme do té magie vpustit denní světlo.“
WALTER BAGEHOT, 1826–1877

„Včera se v Queen's Hall představila nová skupina Rolling Stones. Členové své vystoupení popisují jako ‚sérii pierotských fantazií‘. Chápeme, že je určeno hlavně dětem, ale jedna nebo dvě položky by je mohly trochu překvapit a jejich rodiče poněkud vyvést z míry. Program se skládá z tuctu příspěvků, z nichž polovina potěší ten nejlepší druh dětí, zatímco ostatní by se hodily spíše pro pobavení kultivovaných starších mužů. Mnohé ze složitějších příspěvků jsou mimořádně chytré a všechny jsou zábavné. Vytknout jim lze pouze to, že se jaksí nedostaly do správného programu.“
The Times, 28. prosince 1921

OBSAH

Kapitola první	KARMA	13
Kapitola druhá	JONER	33
Kapitola třetí	MICK A KEEF	50
Kapitola čtvrtá	BICÍ A BASA	61
Kapitola pátá	PODNIKAVCI	77
Kapitola šestá	ROZKVĚT	96
Kapitola sedmá	REAKCE	107
Kapitola osmá	MARIANNE	116
Kapitola devátá	ANITA	134
Kapitola desátá	REDLANDS	153
Kapitola jedenáctá	MOUCHE	169
Kapitola dvanáctá	KRYŠTŮFEK ROBIN	182
Kapitola třináctá	ALTAMONT	203
Kapitola čtrnáctá	EXIL	217
Kapitola patnáctá	KRIZE	234
Kapitola šestnáctá	MOLOCH	249
Kapitola sedmnáctá	MANDY	267
Kapitola osmnáctá	CLÍODHNA	280
Kapitola devatenáctá	REZONANCE	289
Kapitola dvacátá	TAK ZATÍM	301

KOŘENY	308
Z ČASOVÉ OSY	329
ŽENY STOUNŮ	369
VYSVĚTLIVKY	376
V UVOZOVKÁCH	412
VYBRANÁ BIBLIOGRAFIE	418
PODĚKOVÁNÍ	423
REJSTŘÍK	425

„Už mě začíná nudit, jak se mě lidé ptají,
Je tohle poslední turné Stounů?
Ptají se na to od roku 1964.“

MICK JAGGER

„Pět strun, tři noty, dva prsty, jeden pitomec a je to.“

KEITH RICHARDS

„Takové psychické slabochy nadělala západní civilizace
z mnohých z nás.“

BRIAN JONES

„Poslouchal jsem muziku dávno před rokenrolem.“

BILL WYMAN

„Stárnout je pro mě těžké, stejně jako říct ne.“

RONNIE WOOD

„Takhle si nárokujeme slávu, víte. Pokračujte, hoši,
na nic nehleďte... Jsme opravdu příšerná kapela. Ale jsme
nejstarší. To už něco znamená, ne? ... Jediný rozdíl mezi
námi a Westminsterským opatstvím spočívá v tom,
že nepořádáme svatby a korunovace.“

CHARLIE WATTS

Kapitola první

KARMA

Sobota 5. března 2016

Éterická světlooká nevěsta s triumfálním výrazem je oblečená do ledově modré jako princezna z Disneyho pohádky *Ledové království*. Její sošnou stoosmdesáticentimetrovou postavu obepínají šaty z hedvábí a tylu od Vivienne Westwoodové v ceně osmi tisíc liber. Drží se rámě svého syna, který ji doprovází k ol-táři, a klouže po celé délce mramorové lodi v plochých stříbrných lodičkách od Rogera Viviera, které si vybrala, aby nepřevyšovala svého menšího manžela (obvykle dává přednost botám od Manola Blahnika na podpatcích). Hlava se jí pohupuje jako kývacímu psíkovi pod zadním sklem auta. Pod sítkou jí volně splývají blondřaté kadeře. Nikdy si nepotrpěla na profesionální maskérky, obličej si maluje sama. Široce se usmívá, na obličejí se jí vlní vrásky od smíchu, rty s matnou brusinkovou rtěnkou rámují trošku křivé přední zuby, které se neobtěžovala nechat si opravit. V ruce svírá kytici zdobenou stužkami a proplouvá kolem mě tak blízko, že cítím její zubní pastu. Její zasnubní prsten oslnivě září. Je jí trochu větší, a obrovský kámen, dvacetikarátový diamant v hodnotě 2,8 milionu liber, sklouzl na stranu.¹

Nejedná se o svatbu jako takovou. Sňatek, následovaný obědem v populární restauraci Scott's v Mayfair, se odehrál už včera ve Spencer House.² Dnes se tu lidé sešli, aby se stali svědky požehnaní svazku třikrát rozvedeného čtyřiaosmdesátiletého mediálního magnáta Ruperta Murdocha³ s polepšenou a o čtvrt století mladší rockerkou Jerry Faye Hallovou. Ačkoli na rysy její životní lásky Micka Jaggera, tedy liščí oči a plné rty, narazíte díky přítomnosti jejich čtyř dětí všude, kam se podíváte, po samotném rockerovi není podle očekávání ani známky. Potěšil aspoň svižný příchod jeho první ženy Bianky, kterou opustil kvůli nohaté texaské supermodelce, dnešní nevěště. Mickovy okouzující bývalky dávno zapomněly na neshody a jsou z nich oddané přítelkyně.

Kohopak tu máme dál? Stovky hostů, včetně ministra Michaela Goveho s manželkou, redaktorkou Sarah Vineovou, fotografa celebrit Davida Baileyho, který se dostavil oblečený jako vandrák, v teniskách, kostkovaném vaťáku a pletené čepici, aby klan v náležitou chvíli vyfotografoval, Rebeky Brooksové, kontroverzní postavy Levesonova vyšetřování, nechvalně známé bývalé editorky periodik *News of the World* a *Sun*, nyní předsedkyně Murdochových britských novin, zavěšené do svého manžela Charlieho, sira Michaela Cainea a jeho úžasné ženy Shakiry, lorda Lloyda Webbera a lady Madeleine, Boba Geldofa a Jeanne Marineové, umělkyně Tracey Eminové, která se proslavila instalací své neustlané postele, a dramatika Toma Stopparda. Je tu i Karis Hunt Jaggerová, dcera Micka a herečky Marshy Huntové, jejíž otcovství původně popíral, ale nakonec kapituloval a začal co nejušporněji solit. Je velice atraktivní.

A co družičky? Je jich tu celé hejno. Přicházejí dcery v modrých odstínech. Drahá Prudence, Murdochova prvorozená, se elegantně nese v tmavé zelenomodré barvě. Jeho druhá dcera Elisabeth má šaty modré jako zvonky. Mickova třetí dcera Lizzy, jeho první s Jerry, je ve sladké bleděmodré barvě. Její sestra Georgia May se pyšní stračkovou modrou. Chloe a Grace,

Rupertovy dcerky s jeho poslední bývalkou Wendi Dengovou, jsou oděné do decentní světlé džínové modři a nesou květiny.

Nacházíme se v kostele St Bride's. V tom s věží ve tvaru svatebního dortu, na konci Fleet Street poblíž náměstí Ludgate Circus. Tento kostel je známou dominantou londýnského panoramatu již od roku 1703 a zůstává duchovním domovem britských médií i navzdory exodu britského novinového průmyslu před třiceti lety. Dobře si na to pamatují. Tou dobou jsem na Fleet Street, zvané „ulice hanby“, pracovala jako hudební a showbiznysová reportérka pro deník *Daily Mail*. Tu spoušť měl na svědomí Rupert Murdoch, dnešní osmdesátiletý ženich u oltáře. Odmítl se nechat vydírat odbory a povzbuzený postojem premiérky Margaret Thatcherové vůči odborům obecně propustil šest tisíc stávkujících zaměstnanců tiskáren a stovky novinářů, kteří odmítli přijmout jeho novou technologii, a přestěhoval své noviny – *Sun*, *The Times*, *The Sunday Times* a dnes již neexistující *News of the World* – do Docklands. Pevnost Wapping obehnaná ostnatým drátem se stala epicentrem strašlivých sporů a rok 1986 skončil masovými demonstracemi, krvavými nepokoji, násilnou smrtí náctiletého dělníka a drtivou porážkou odborů. Většina celostátních tiskovin udělala do dvou let totéž, přestěhovala se na přívětivější adresy a přešla na počítačovou technologii.

Fleet Street byla po téměř tři století mekkou pisálků a opisovačů. Před televizními novinami, internetem a sociálními médii se veřejnost dozvídala devadesát procent informací prostřednictvím novin. Murdochova revoluce naši pulzující vesnici, tyglík dětských snů těch, kteří se během dospívání toužili stát novináři, zdecimovala.

Pamětníkům těchto událostí je třeba prominout údiv nad tím, že má Murdoch tu drzost ukazovat se na tomto posvátném místě, označovaném jako „kostel novinářů“, „katedrála Fleet Street“ nebo „farní kostel žurnalistiky“. Někteří považují jeho návrat pro požehnání ulice, kterou zničil, za „trochu bohatýrský“.

Jiní to označují za „praní špinavého prádla“, za kamuflování historie a za nepokrytou snahu získat rozhřešení za své „zločiny“. Cynici vznášejí námitky, že Murdoch měl vždycky ve zvyku dělat dlouhý nos, tak proč by s tím teď měl přestat? „Jako kdyby se Drákula ženil v krevní bance,“ žertuje jeden z nich.

Několik hodin před začátkem obřadu patroluje v okolí ochranka se psy. Plány protestujících proti News Corp, kteří vystavují urážlivé transparenty za okny prvního patra budovy naproti severním dveřím kostela, zkrřížilo uzavření a uzamčení dotyčného vchodu. Svatebčané přicházejí boční ulicí a do kostela vstupují jiným vchodem. Dámy a pánové, povstaňte, prosím.

*

Tehdy mě napadlo – a myslím si to pořád –, že toho dne ne-zvítězil Rupert Murdoch, nýbrž Jerry, protože pomsta nejlépe chutná za studena. Když roku 1977 opustila kvůli Jaggerovi Bryana Ferryho, hvězdu kapely Roxy Music, učinila tak z lásky. Stounovi dala čtyři děti a obětovala mu dvaadvacet let života. Po celou dobu jejich vztahu naprosto bezcitně podváděl a lhal, spal s desítkami žen a příležitostně dokonce i s muži, kdykoli a kdekoli se mu zachtělo, aniž pomyslel na to, jak se cítí ona. Ponížená Jerry mu to vrátila. Krátkým románkem z roku 1982 s nechutně bohatým chovatelem královských koní Robertem Sangsterem, osobním přítelem Franka Sinatry, o němž prohlásila, že by si Micka „koupil desetkrát“, dala rockerovi ochutnat jeho vlastní medicínu. Situace se obrátila. Mick podle očekávání bojoval, aby ji získal zpět. „Bylo to jedinkrát, kdy mě vyzvedl na letišti,“ stěžovala si poté, co se zase dali dohromady.

Praštili do toho na Bali roku 1990 a vydrželo jim to devět let. Když vyšlo najevo, že s další milenkou, brazilskou modelkou Lucianou Gimenez Moradovou, zplodil další dítě, Lucase Morada Jaggera, a to pouhých sedmnáct měsíců poté, co jeho zdánlivá manželka porodila jejich nejmladšího syna Gabriela,

byl konec. Jerry požádala o rozvod. Požadovala rozumné výživné a podíl z Jaggerova majetku, aby s hrůzou zjistila, že nikdy nebyla provdaná.

Proslule spořivý Jagger u soudu zabojoval a jeho drahocenný bankovní zůstatek zvítězil. „Manželství“ uzavřené v rámci hinduistického obřadu nebylo právně závazné v Indonésii ani ve Velké Británii a bylo prohlášeno za neplatné. Tak co měly znamenat ty krásné svatební fotografie, Micku? Využil rozsudku a Jerryino vyrovnání zadupal do země. Úcta k bezstarostnému Jaggerovi s prořízlou pusou opadla, a to i mezi zarytými fanoušky Stounů, kterým by snesl modré z nebe. Svět urazil dlouhou cestu (a ještě dlouhou cestu má před sebou) od opojných dob rokenrolového šílenství, kdy ženy byly na jedno použití a dobré jen na jednu věc, kdy Jaggerův vykořeněný, machistický, dravý životní styl byl něčím, k čemu se dalo vzhlížet, alespoň podle názoru jistého typu subkulturních ztracenců, kteří jednoho dne získají přízvisko „incelové“ (v nedobrovolném celibátu).

Ze všeho zhýralého, ostudného a sobeckého chování, které Mick předváděl léta, byla tohle třešnička na dortu. Ta žena nosila jeho prsteny, porodila mu děti. Svým zavržením Jerry způsobil katastrofální následky; jejich čtyři milované děti byly nyní označeny za nemanželské, a to vlastním otcem.

Červený, zlatý a zelený karmický chameleon číhá. Plíží se za kamennými sloupy, klouže pod lavicemi a vyzaruje zákeřnou esenci. Neodhalený život a duše neviditelné pouhým okem se plíží. Sotva se pohne během tichého rozjímání nad čtením z 1. listu Korintským a ze starobylého čínského textu *Tao te t'ing*, které přednáší Rupertův syn James a Jerryin syn Gabriel. Rozčiluje se při hymnech – „Amazing Grace“, „Jerusalem“ a vzletných tónech písně Williama Waltona „Set Me as a Seal Upon Thine Heart“, švihá ocasem. Zastaví se, klidně leží a trpělivě čeká. V jiném životě, kdy jste se s potěšením seznámili, byl bohatým a vkusným mužem. Co člověk zaseje, to také sklídí. Poslední se směje Jerry.

Jen se na ni podívejte, jak to Stounovi nandala. Nejen za sebe, ale za všechny ženy Stounů, přezvýkané a vyplivnuté bez ohlednutí. Tohle je Jerry, která si bere, co jí patří, i když pomsta je to poslední, na co myslí. Je tu kvůli ní. Doufám, že uhodnete jeho jméno.

*

Když Rupert Murdoch roku 1969 získal *News of the World*, zdědil spor mezi tímto skandály a zločinem opředěným plátkem a Rolling Stones, který v nezmenšené míře zuřil už několik let. Novináři z tohoto plátku se spojili se zkorumpovanými policisty a zaměřili na drogám holdující kapelu jako na strůjce degenerace a metlu společnosti, jejíž vliv na vnímavou mládež je třeba vymýt. Noviny byly prudérní a pokrytecké, vyjadřovaly nesouhlas a nedůvěru nad jejich „výstrelky“ porušujícími zákon a „zhýralým“, „zvráceným“ chováním; reportážím o Stounech věnovaly dvaasedmdesátkové titulky a nekonečné centimetry sloupků. Vzrušení a odsudky kráčely ruku v ruce. Reportér v utajení načpal Briana Jonese, jak v klubu užívá zakázané látky, ale ve zveřejněném odhalení ho zaměnil za Micka Jaggera (záměrně omylem?). Jagger ho zažaloval. Následný nechvalně proslulý drogový záťah v Redlands, domě kytaristy Keitha Richardse ve West Witteringu (Západní Sussex), při němž byla údajně nalezena Jaggerova přítelkyně Marianne Faithfulová oděná v kožešině, jak nezvyklým způsobem servíruje cukrovinky, byl takříkajíc „odplatou“. Když noviny *News of the World* roku 2011 v důsledku skandálu s napíchnutými telefony⁴ skončily a více než dvě stovky lidí přišly o práci, Mick určitě pozdvihl číši na rozloučenou. Nemohl tušit, že se jeho starý protivník vrátí, aby ho strašil v podobě bývalého vlastníka Murdocha – přízraku minulých zatčení, který posloužil jako trychtýř, jehož prostřednictvím vyplavaly na povrch staré opovrhlivé úvodníky o Stounech a který Jaggera na veřejnosti srazil na kolena tím, že si vzal tuto nádhernou ženu, jíž Mick opovrhl. Tím, že vstoupil do závazku, jemuž se Mick

bránil, se mu Murdoch vysmál; stal se vítězem a na Jaggera zbyl jen výsměch. Peníze vládnu světu. V Jaggerově světě jsou jediným hlasem, jemuž je třeba naslouchat. Rupertovo čisté jmění se odhaduje na dvacet miliard dolarů. Mick se v noci choulí pod peřinou s pouhými pěti sty miliony dolarů. Přeberte si to.

*

Předpokládala jsem, že Jerryina svatba proběhne bez Stounů. Určitě, žádný Charlie a Shirley, žádný Ronnie a Sally, žádný Keith a Patti, žádná Ronnieho krásná, temperamentní bývalka Jo. Ale před fantomy nelze zabarikádovat dveře. Tady je máme, společný odkaz na nepřilíš šťastnou minulost, kterou se Jerry z větší části podařilo opustit. Podařilo se mi přehlédnout jejich příchod a spatřila jsem je právě ve chvíli, kdy se poslední hosté chystali k odchodu: blondýnka, která má to nejlepší za sebou, v modrých květovaných šatech, zelených botách a černém kabátě s hlubokým kožešinovým límcem, po boku staršího muže v inkoustově modrém obleku, šedém svetru s výstřihem do V a rozepnuté košili. Nic moc svatebního. Zastaví se před čekajícími fotografy od novin a vymění si pár zdvořilostních frází. Starý muž mrká za brýlemi s černými obroučkami. Je podsaditý a má břicho. Vypadá neurčitě a zároveň matně povědomě. Jeho řídké šedivé vlasy a knír by potřebovaly upravit. Odněkud ho znám. Naše oči se setkávají pod klenbou a my se poznáváme. Před více než třiceti lety, když jsem byla mladá televizní moderátorka a sloupkařka bulvárních novin, jsem byla automaticky vtažena do skandálu, který šokoval celý svět. Tento muž se kvůli němu stal údajným pedofilem. Podezření na něm ulpělo jako zápach. Nakonec to vedlo, ať už se říká cokoli, k jeho odchodu z Rolling Stones.

Bill Wyman kdysi byl baskytaristou kapely. Ta blondýnka je jeho manželka Suzanne. Bývalým předmětem jeho tužeb byla školačka Mandy Smithová. Začali se scházet v jejích třinácti. Byla jsem u toho, když se seznámili v londýnské tančírně

Lyceum na předávání cen. Strávila jsem ten večer s Billem a Midgem Urem z kapely Ultravox, s nímž jsem pracovala v Chrysalis Records. Tehdy jsem netušila, že sloužím jako nic netušící krytí, vtažené do Billova věkově smíšeného kroužku přátel, poskládaného k zakrytí rozkvétajícího vztahu Billa s Mandy. Podle ní spolu začali spát, když jí bylo pouhých čtrnáct let. Čtyři roky nato se vzali.

Pozvali mě, abych strávila odpoledne ve Spencer House, kde pokračovaly svatební oslavy. Svatebčané se posilují bednami vína Moraga Bel Air z Rupertovy vlastní kalifornské vinice a podle všeho se dobře baví. Nechávám je při tom. Místo toho se s drahými přáteli a kolegy z cechu vydávám do Two Brydges,⁵ malého soukromého klubu v centru Londýna. Náš skromný oběd a konverzace nám vracejí perspektivu. Den skončil. Padá tma.

*

Jerryino propojení s největší rokenrolovou kapelou světa konečně pominulo. Nemohlo však skončit úplně, jak jinak, když je jméno člověka tak dlouho spojováno se jménem rockové hvězdy a když s ní má člověk společné děti a vnoučata, což způsobí, že se zbytek vašich životů překrývá, ať se vám to líbí, nebo ne. I když je bioelastika napnutá k prasknutí, nikdy se neporuší. Dlouho mě fascinoval vliv a kultura Stounů a s blížícím se šedesátým výročím jsem se ohlížela za jejich životy. Nebyla jsem u zrodu kapely, což mě přimělo vydat se zpět... na vůbec první koncert v jazzovém klubu Marquee na londýnské Oxford Street ze dne 12. července 1962. Mick Jagger zpíval hlavní vokály, Brian Jones a Keith Richards hráli na kytary, Ian Stewart na klavír a Dick Taylor na baskytaru. A bubeník? O tom se dodnes vedou spory. Zatímco někteří trvají na tom, že paličky ovládal Tony Chapman, Keith ve své autobiografii *Život* (2010) neústupně tvrdí, že to byl jeho přítel a budoucí člen Kinks, Mick Avory: „Nikoli Tony Chapman, jak se z nějakého záhadného důvodu traduje.“

Ať už to byl kdokoli, začínající skupina urvala koncert, když kapela Alexis Korner's Blues Incorporated – čtvrtiční kluboví rezidenti v čele s Jaggerem, který měl za čtrnáct dní oslavit devatenácté narozeniny – dostala pozvánku do přímého přenosu BBC. Mick se natáčení zúčastnit neměl, a tak Brian přesvědčil majitele Marquee Harolda Pendletona, aby jejich novou skupinu nechal vystoupit jako záskok. Peníze na vypůjčení vybavení na večer si vypůjčili od Jaggerova otce. Když Brian volal do místního plátku *Jazz News*, aby událost propagoval, příjemce chtěl znát jméno kapely. Ta ovšem žádné neměla. Zoufalý Jones sjel očima k hromádce desek na podlaze a k titulu prvního tracku na albu *The Best of Muddy Waters*: „Rollin' Stone“.

Zní to jako pohádka. Nikoho nezajímá, jestli je ta historka pravdivá nebo ne. Kapela strávila léto hraním po klubech a zašivárnách hlavního města. Mick, Keith a Brian se záhy sestěhovali dohromady. Jejich novým domovem byl špinavý, nezařízený byt v druhém poschodí domu na Edith Grove 102 ve Fulhamu, kde se ve třech dělili o dvě postele. Než aby myli špinavé nádoby a příbory, radši je házeli z okna kuchyně. Brzy se k nim přidal bubeník Charlie Watts a najali Billa Wymana. Vznikla klasická sestava Stounů.

Po šedesáti letech a bez tří zakládajících členů stále fungují. Žádná skupina není opředena tolika legendami, dokonce ani Beatles. S výjimkou skupiny The Who, v jejíž sestavě jsou už jen dva původní členové, nevydržela žádná jiná rocková formace tak dlouho. Stouni mají na kontě přes dva tisíce koncertů, stále hrají a patří mezi nejpopulárnější živé kapely v dějinách. Jejich turné *Bigger Bang* z let 2005–2007 bylo tehdy nejvýdělečnějším turné všech dob. Jejich bezplatný koncert z 18. února 2006 na pláži Copacabana v Riu de Janeiru, který z písku a okolních ulic sledovalo přes dva miliony lidí, překonal rekordy coby největší rockový koncert všech dob.

Superhvězdami jsou i na poli skládání a natáčení a jejich prodeje se odhadují na více než dvě stě čtyřicet milionů nosičů.

Získali tři ceny Grammy a cenu za celoživotní dílo. Byli uvedeni do Rokenrolové síně slávy (1982) a do Britské hudební síně slávy (2004). Roku 2008 se umístili na desátém místě amerického žebříčku Billboard Hot 100 nejlepších umělců všech dob. O jedenáct let později se dostali na druhé místo žebříčku největších umělců všech dob, který sestavuje časopis *Billboard* podle úspěchu v amerických hitparádách. Předstihli je pouze Beatles, za nimi skončili Elton John, Mariah Carey, Madonna, Barbra Streisand, Michael Jackson, Taylor Swift a Stevie Wonder. V žebříčku největších umělců všech dob časopisu *Rolling Stone* se umístili na čtvrtém místě za Beatles, Bobem Dylanem a Elvisem Presleym a předstihli Chucka Berryho, Jimiho Hendrixe, Jamese Browna, Little Richarda a Arethu Franklin.

V září 2020 překonali rekord britské oficiální hitparády, když s albem *Goats Head Soup* porazili jednadvacetiletého zpěváka a skladatele Declana McKennu a vyšplhali na první místo. Nebylo to poprvé, neboť toto album debutovalo na vrcholu žebříčku již roku 1973 při svém prvním vydání. Stouni tak vytvořili nový rekord a stali se první kapelou v historii oficiálních žebříčků, která obsadila nejvyšší příčku žebříčku v šesti různých dekádách. Nyní mají na svém kontě třináct alb číslo jedna, včetně reedice alba *Exile on Main Street*, které mnozí považují za jejich nejlepší, a *Goats Head Soup*, čímž vyrovnali rekord Elvise Presleyho a Robbieho Williamse. Víckrát obsadili špičku albového žebříčku ve Velké Británii pouze Beatles. Na Facebooku je sleduje osmnáct milionů lidí a na Twitteru tři a půl milionu. Patří k nejstreamovanějším interpretům na Spotify, měsíčně si je poslechne téměř dvacet milionů posluchačů. Jejich kanál na YouTube sledují téměř dva miliony odběratelů a mají více než šest set padesát milionů zhlédnutí. Přestože globální pandemie pozastavila americkou část jejich posledního turné *No Filter* – a navzdory smutné, ale nikoli nečekané smrti osmdesátiletého Charlieho Wattse –, na podzim roku 2021 obnovili svou činnost a vydali se